

Kraków dnia 18 Maja 1880 r.

DJABEL

ROK 12.

Nr. 9.

Wychodzi dwa razy na miesiąc. — Administracja w głównym Rynku Nr. 24. — Rękopisma nie zwracają się, ale bywają niszczone.

Przedpłata kwartalna: w Krakowie 1 zlr., z przesyłką pocztową 1 zlr. 15 c., w Niemczech 2 marki.

Prenumerate, listy i artykuły należy nadsyłać do handlu R. Ludwińskiego, Gł. Rynek Nr. 24 (pod adresem: Redakcja „Djabła.”)

W umieszczaniu ogłoszeń pośredniczy: G. L. Daube et Comp. Central Annoncen Expedition Frankfurt a M.

Numer pojedynczy 20 ct.

Z powodu broszury p. J. Moszyńskiego

(„Rzut oka na politykę i t. d.”)

O! biedna Polsko! na kartach swych dziejów
Wpisałaś nieraz imiona złodziejów,
Co Ciebie Matkę niecnie okradali,
I z Twą własnością szli do stóp moskali.

Na kartach owych wpisałaś imiona
Ohydnych zdrajców, którzy Twe ramiona,
W synowski uścisk chwyтали niegodni
Na to, by wróg je mógł pętać swobodniej.

Na owych kartach są spisani różni
Moskwofilizmu lokaje usłudni,
Którzy w snach swoich o tem tylko roją,
By Cię car zdusił lub całą zwał swoją.

Dziś w owe karty wpiszesz pełna sromu
Imię dziedzica przeznaczonego domu,
Co do narodu zawołać miał siłę:
„Macierz umarła! spluśmy w mar mogiłę“.

O! biedna Polsko! za co Cię Bóg karze?
Kto ten szaleniec co Twoje ołtarze
Chciałby rozburzyć? To syn wrogów wroga,
Który w Twój żywot tak wierzył jak w Boga.

O! biedna Polsko! zaprzaińców gromada
Nie struje Ciebie, chociażby struć rada,
A naród ku czei Twego majestatu,
Pluje pogardą faktorom caratu.

Djabel.

DUMANIE P. JACENTEGO.

Znałem jednego jegomościa, który gdy
mu synek ośmioletni umarł na ospę, cho-
dził po wszystkich znajomych a lamento-
wał, że świat przez tę śmierć poniósł
ogromną stratę, bo jego gagatek gdyby
był panie tego dorósł, byłby zakasował
Napoleonów, Zyblikiewiczów, Dobrzań-
skich, nawet samego Bismarka — a gdy
go się pytało, skąd wnosi, że syn jego
byłby na taką wielkość umarł, odpowia-
dał: mam to najmocniejsze przekonanie.
Otóż teraz kiedy czytam owe broszury
desperujące nad upadkiem kandydatury

gagatek partji stańczykowskiej przypo-
mina mi się ten papa z „najmocniejszym
przekonaniem“. Bo tak jak ów synek
nieczem jeszcze panie tego nie dał poznać
światu, że urośnie na wielkość przewidy-
waną przez ojca, tak i p. Kozmian nie-
czem jeszcze nie dał poznać światu ogrom-
nych zdolności, o których głoszą broszu-
ry. Wprawdzie popisał on w „Listach
z Galicji“ o sobie bardzo wiele pochleb-
nych rzeczy, ale to jeszcze nie dowód
bo i pani Onufrowa ze Szezepańskiego
placu powtarza kumoskom: „Ej kumosko
jaka ja była ładna, jechałże mnie sęk“ —
a przecież żadna temu kumoska uwierzyć

niechce. — Że się on zna na teatrze
i umie pukać komedje, jeszcze nie
jest dowodem, żeby się zdał na polityka,
bo nam właśnie w Galicji potrzeba naszą
politykę od wszelkich komedji oczyścić.
Aktorów politycznych mamy już po uszy
panie tego, trzeba nam teraz takich, co-
by tę rzecz więcej na serjo traktowali a na
suflerów ze złotemi kołnierzami wcale się
nie oglądali. Także i to, że ów gagatek
mistrzem w przeróżnych grach się być
pokazuje, nie daje mu jeszcze patentu na
wielkiego gracza w polityce, bo tacy pa-
nie tego Ponińscy byli jeszcze większymi
mistrzami a przegrali nam Polskę. A że

p. Koźmian pisuje w Czasie artykuły polityczne, to także nie taka wielka sztuka bo któż dzisiaj nie pisuje artykułów i broszur politycznych. Pan Kominkowski, pan Popiel, pan Durnakowski, pan Sznapsonos, pan Moszyński i Bóg ich tam wie ilu jeszcze politykują, każdy według swego widzimisię, a przeciw nikomu nie przychodzi ochota wybrać ich na posłów! Zeszła co tu dużo o tem gadać — wszakże ten p. Koźmian o ile sobie przypominam był już raz posłem wybrany i coś to tam panie tego zaszło w Wiedniu co zdefigurowało pana posła, no, ale pominąwszy ten casus, powiem, że gdyby to była w istocie taka niesłychanie polityczna głowa jak głoszą broszury, tobyśmy byli coś o tem słyszeli. — A toć to tam w tym Reichsracie tyłu siedzi oddawna panie tego przyjaciel politycznych p. K., że jeżeli w istocie jego stronnictwo chce coś dobrego dla kraju zrobić, to jest ich tam aż zanadto do tego panie tego i dadzą sobie bez niego radę. Więc nie płaczcie tak, nie lamentujecie p. p. Broszurowicze, bo gotów was kto wziąć za owe płaczki, które najmowano za pieniądze. — Tfu! panie tego, czy mnie opętało czy co, że ciągle tylko o tych Stańczykach myślę ani rzub o czemś pożytecznem. Antosiu dajno z uszobkiem! Już mi to i Kundusia mówiła i sam widzę, że nieraz gdy o nich myślę, to mnie coś tak zanudzi koło sereca, że się aż niedobrze robi i spluwasz panie tego, jakby ci w gardle robak jaki siedział — a wszystko to nadaremno, bo i jakże tu puścić ich gadania jak to mówią w trąbce, kiedy mają taką jakąś cygańską, że tak rzekę naturę, zaczepiać naród, że trudno nie słyszeć. — Jeszcze to tam ja, jak ja, ale co kum to tak się nieraz nażyli, nazażywa tabaki i laską nawywijsza, że niech ręka boska broni, aby mu się wtedy jaki Stańczyk nawinął. Poczciwie czlowieczysko! po Bogu ojezyczna mu najświętsza, więc w każdym polaku chciałby widzieć polaka. Jak dostrzeże panie tego jakiego perekińczyka, to zaraz spluwa i woła: „Tego patyntowanego honcftuta przywiązałbym jak kota do stołu i takie sprawił lanie, żebym z niego i niemca i moskala het na kunięć świata wypędził z wiatrami“. Jak zaś znowu zobaczy coś takiego co to „hej mospanie“, to z radości lka jak dziecko — ot zwyczajnie, echt kleparcska natura. Niedawno wpada do mnie zeziajany i od drzwi krzyczy: „Dobra nasza! Byłem dzisiaj na nabożeństwie u Kapucynów za duszę s. p. Trzeciego Maja i powiadam wam, narodu wszelakiego nawet z osób przystojnych była taka śma, że ani się przecisnąć, a kiedy się wśród śpiewania wspólnego różnych patriotycznych pieśni ujrzało setki ocz świecących Panu Bogu łzami, to się i dusza radowała i śmiech brał, pomyślawszy o nosach Stańczykowskich na kwintę ze złości zwieszonych! Wszystko to jednak jeszcze nie w porównaniu z tem co wam powiem! Wicie, że prezydent dał u Hertego obiad dla owego komitetu co mu karabele ofia-

ruwoł. Co się tam działo, to Chryste panie! Gdyby to Stańczyki wiedziały, toby się chyba pochoerowali. Różni tam bajtlowali różne aduracyjne mówki, aż dopiero Wentzyl jak ci wstanie i zacznie rznąć, to hej panie było co słuchać! Z kumfortem ale bez pardonu wymascił i prezydentowi i panu Szlachowskiemu wszystko to, co zrobili, niby z gorącości krwi. Szlachowski się sumitwoł, a...“ Wśród tego opowiadania wpada sługa z krzykiem: „Pani zachorowała!“ Zerwaliśmy się oba i pobiegliśmy do Kundusi, i tak byliśmy tym wypadkiem zalterowani, że już ani ja panie tego pytać, ani on opowiadać nie miał ochoty — a żeśmy się już potem nie widzieli dotąd, więc i nie wiem co to tam takiego było.

MONOLOG PANICZA.

Socjalizm — podła mara,
Własność nam się wydrzeć stara —
Znieść nie może jeden, drugi,
Że mam pieniąż — służbę — cugi.
I śmie mawiać ten tłum z dołu,
Żem to nabył bez mozołu.
Bez mozołu? Spytaj dziei
Ilum dział mój po kolei
Wysługiwał ambasadom,
Podły motłoch zwie to zdradą.
Ile musiał w Petersburgu
W antichambrah dawać nurków
Przed sługami przed carskimi,
Nim mu dano sto włok ziemi
I starostwo z dochodami!
Pytaj dziejów mon cher amii,
A burz papa ile dożył
Nim fortunę tę pomnożył?
Spędził nocy on bez liku
Przy zielonym przy stoliku,
I na dworze przez metresy
Robił sobie interesy,
I hrabiowską też koronę
Wyrobił przez damy one! —
Wreszcie ja sam — nie widziacie
W jakiej pracy pędzę życie?
Czy to w lipcu, czy to w grudniu,
Wstaję zawsze o południu,
I trudzę się nad śniadaniem
I paznokci pilowaniem,
Nad fryzurą, toaletą,
By spodobać się kobietom!
Potem światu się pokazem
Konno albo ekwipażem,
By wiadzano, że w Krakowie
Prócz hłoty są hrabiowie —
Potem obiad — trud nie mały
Zjadać codzień specjalę,
Zaprawione różne sosy,
A przy kawie ściąć londrosy!
Znów w teatrze się pokażę,
Lornetuję ładne twarze,
Za kulisą bawię chwilkę
Zmówić Józję lub Marylkę
Do Hertego na szampana,
Bo to obowiązek pana
Protęgować piękne sztuki
I w artystki zmieniać....
Wreszcie w nocy — w późnej dobie,

Gdy hołota już śpi sobie,
Gdy w najlepsze chrapią ludzie,
Hrabia czuwa w ciężkim trudzie;
Gdy w „djabelka“ lub kwindecza
Własność swoją zabezpiecza,
I pracuje na nią krwawo —
I to nazwać chcą zabawą?
Więc powiedziecież tej hołocie,
Że i my pracujem w pocie;
Ze się nigdy to nie ziści,
By jaęś socjaliści,
Drapiehrusty i żebracy
Brali owoc naszej pracy!
Nie — na głowę mą spożoną,
Na krew rてiącą posrebrzoną
Knę się — niech to lud pamięta:
Własność nasza, to rzecz święta!

HR. Lolo minor.

Wiadomości miejscowe.

Dowiadujemy się, że niektórzy obywatele podejmując gorąco uczciwą myśl p. Kieszkowskiego, która wypowiedział w broszurce omawiającej smutny stan właścicieli większych posiadłości — postanowili zająć się energicznie ratowaniem fortun szlacheckich. Ponieważ „Czas“ słusznie w wstępnych artykułach ocenia i podnosi wartość projektu pana Kieszkowskiego — przeto naczelny jego redaktor wezwany został przez owych obywateli na poufną naradę. P. Koźmian uznany przez dominujące stronnictwo za najmędrszego w tem stronnictwie i najbardziej kraj miłującego męża, postawił wniosek, aby „Opieka wzajemna“ rozciągnęła najprzód działalność swoją nad tutejszą resursą tak zwaną „obywatelską“ i wymioła z niej kwindecze i wszelkiego rodzaju gry hazardowe które są istnem dziełem niszczenia i wywłaszenia się wzajemnego na korzyść trzeciich! Wniosek przyjęto i uchwalono wzięść natychmiast w siłą kuratelę wszystkich uczestników tracących tam fortuny przy zielonych stolikach. Gdyby się wiadomość powyższa sprawdziła, już praca p. Kieszkowskiego zrodziłaby owoce godne najwyższego uznania.

Rada miejska uchwaliła 100 r. na wydatki jakie miasto ponieść będzie musiało z powodu Zjazdu historycznego. Dowiadujemy się, że pieniądze te mają być przeznaczone na urczenie uczestników zjazdu kwaśnem mlekiem, ażeby w skutek spożycia wielkiej ilości materjału historycznego i jego desideratów nie zachorowali na katar żołądkowy.

Sprostowanie.

Dziennik Rozporządzeń, który gmina m. Krakowa wydawać zaczęła, podając w pierwszym numerze wiadomości o strażach pożarnych w naszym mieście, wymienił tylko straż miejską i straż ochotniczą. Wiadomość ta jest niedokładną —

mamy bowiem także **straż pożarną narodową**, przeznaczoną do gaszenia pożarów patryjotycznych w głowach mieszkańców. Naczelnikiem tej straży jest **Dr Józef Szujski**, obowiązki brandmistrzów i pompierów pełnią stańczycy, za narzędzia do gaszenia służą im pióra, a płynem do gaszenia jest atrament. Istnieje także przy tej straży oddział **trebaczów alarmowych**, w którym pełnią służbę pp: Kainsel, Akrap, Iksnajzok, Leigif. Trąbienie odbywa się za pomocą **trabek akustycznych**, wprost do ucha oddziału, zajmującego się odosabnianiem miejsc pożarem zagrożonych.

Nasi czytelnicy.

— Czytałeś pan ostatniego „Djabła“?
— Nie!
— Jest tam okrutnie schlastany pański przeciwnik!
— Gdzie? Pokaż pan — a! (czytając) wyborne! doskonale! znakomicie! zaraz sobie numer kupię. Już to można powiedzieć, że Djabła to jedyne pismo. Prawdę rabie każdemu co się nazywa — tak być powinno — nie nie obwiajać w bawelnę...
— A i panu się tam dostało także!
o! patrz pan i czytaj!
— Co mnie? (patrzy — czyta — potem rzuca „Djabła“) Nędzne, podle, nizezemne piśmiśdo! Ktoby tam uważał na jego gadanie.

ODA DO RUDAWY.

O! ty rudsza od różnych rudych nieczystości,
Któręci cię nadbrzeżny lud darzy w hojności,
Rudawo! gęsta rzeko i powoli płynna,
Nie Rudawa — Paktołem tyś się znać powinna!
Ileż razy nad twoją falą zadumany
Patrzałem w pływające po tobie galgany...
Fantofie, śmieci, włosy, nawóz et cetera;
O! ileż bogactw w sobie twe łono zawiera!
Do ciebie na wyścigi biegają sługi młode,
By państwu na herbatę zjad brać smaczną wodę,
Bo najlepszą herbatą zdaniem znawców bywa,
Gdy dużo organicznych wśród niej cząstek pływa.
Nad twoimi brzegami gły noc cię ocenia,
Słychać jakieś rozpaczne w ciemności skomlenia,
Jakieś piski żalonne! To ludzie Herody
Kocięta i szczenięta rzucają w twe wody —
I tyle ich tam po twych głębinach się miga,
Iż dziw, że z cię ekstraktu nie robią Liebiga,
Albo zupy rumfordzkiej! — A wieczorem w lecie,
Gdy bzy kwitną i różę pachną w całym świecie,
Ty twojemi zapachy tłumisz wszystkie inne!
I piżma, i millefleur, i stałe i płynne,
Giną przy tobie wszystkie i tracą swe wonie.
O ty! niewyczerpany Krakowa flakonie!
Co śmiało z starą Wisłą mógłbyś iść w zawody,
Gdyby pan Schmidt ogłosił konkurs do nagrody:
Gdzie bogatsze są źródła tych zapachów lotnych,
Które liczy Magistrat do potrzeb zdrowotnych;
Wielbię cię! czczę! Rudawo o wonna i ruda,
I głoszę potomności twe wdziaki i cuda.

Fabrykant pudr....

W Redakcji „Zsasu“.

— Czy wiesz, otrzymaliśmy program socjalistów drukowany na bibułce...
— A dawniej otrzymaliście także coś na bibułce.
— E! tamto się tyczyło hrabiego Józ. Droh i z różnych powodów nie mogliśmy umieścić — to zaś...
— Zdaje mi się, że u was musi być trochę niedyspozycji, kiedy was tak bibułkami często traktują.

Redaktor. Cóż pan napiszesz panie kronikarzu niedzielnym o tej nowej broszurze z powodu mojej kandydatury?

Kronikarz. Napiszę że największym „naszym“ błędem jest to, że mamy po naszej stronie takich ćwierć-główków, co takie „Nasze błędy“ spłodzić są zdolni.

Redaktor. A bójże się Boga, kolego, zgubiłbyś nas. Ja sam wiem że to głupstwo olbrzymie, ale ponieważ autor nam służy, więc go trzeba pochwalić.

Kronikarz. Tak jak lokaja, którego się odprawia za nieudolność, ale daje mu się dobre świadectwo za dobre chęci... dobrze... pochwałę!

Przy łożku chorego.

Żona. Ratuj go panie konsyljarzu! przez całą noc najokropniejsze wymioty!

Dr W. (do chorego). Możesz pan zjadł co niezdrowego!

Chory. Nie konsyljarzu, tylko uwziąłem się przeczytać wszystkie broszury na cześć Koźmiana pisane i tem sobie tak dogodziłem.

Żona. Więc cóż mu na to robić panie konsyljarzu?

Dr W. Tylko olejek rycynowy łaskawo pani. Potrzeba te nieczystości wyprowadzić z ciała, a mąż pani będzie zdrow jak ryba.

Przegląd literackie.

Dr Rostafiński: *List o przesyłce stowczyków panamskich.* Odbitka z „Zsasu“.⁵⁾ Szpalty. Kraków, 1880 r.

Słyszeliśmy, że w Pacanowie ma zacząć wychodzić **Biblioteka arcydzieł kultu ziemskiej**, i że jako pierwszy jej tom, z 2 1/3 str. druku złożony, ma wyjść w nowej edycji niniejsza praca dra Rostafińskiego. Przyklaskujemy temu wyborowi, jeżeli bowiem przedmiot tej pracy został przysłany z drugiej półkuli, to styl jej został przez autora wykopany z miocennej formacji, czy z innych warstw przedpotopowych naszego globu. Bakon powiedział, że „styl to człowiek“, gdybyśmy to zdanie mieli zastosować do dra Rostafińskiego, musieliśmy powiedzieć, że jest on nie kwiatkiem zasuszoną, ale całą roślinnością (jakieli ogród botaniczny pozabawił) w zasuszeniu. Opowiadają, że w dniu, w którym ten aromatyczno-sen-

sytywny artykuł drukowano w **Czasie**, wszyscy redaktorowie od zbyt silnej woni dostali zawrotu głowy. Jeżeli to prawda, to cześć drowi Rostafińskiemu za to, że przynajmniej raz tym panom, którzy tylu niewinnym ofiarom zwracają w głowach, odplacili pięknem za nadobne!

Na walnem zgromadzeniu „Tow. Patrzańkiego“.

(*Ustęp z improwizacji filologa.*)

„Siemiradzkiemu (wołałem)
Poślmy dyplom na członka!
I jego jak naszym **ideałem**:
Góry, las, strumień i łąka!

Silny wam motyw postawię,
Że to nasz święty obowiązek,
Oto, jest **obraz jego** na wystawie
Co z „**związkiem naszym**“ ma związek!

Tancerka wśród mieczów tam płasza
Z **górką okolicą**... cudną...
Ledwom to wyrzekł — śmiech salą wstrząsa,
Dla czego? pojąć mi trudno!

W przedśionku „akademii umiejętności“.

Lokaj. Cóż to u was panie Jakóbie szykuje się jakiś festyn — że wy już dzisiaj jakoś uroczyście spoglądacie. Cóż to będzie znowu za licho?

Kursor (z powagą). „Gdy z wyroku przeznaczenia — Pod staraniem umiejętności dobroć uchodzi — Laurem ofiary przepowiedzenia — Święty ogień umiejętności cieni i głów rodzi — Niech i my przykład swoim przekonaniu mając — Uwzględnienia takową rozumem z bogaca — Co mnie przypominając — Wzrusza czei-godne Mężę!“ (*autentyczne*)

— **Lokaj.** Co wy gadacie panie Jakóbie? Jakoś to ni w pięć ni w dziewięć.

— **Kursor.** Głupsi! Jest to wyjątek z noworocznego powinuszowania, które w tym roku skomponowałem do wielmożnych członków Akademii Umiejętności — wydrukowałem i ofiarowałem — a które tak wielkie wrazenie na wielmożnych uślach sprawiło, że go wydekluamuję znowu podezas zbliżającej się uroczystości.

Lokaj. Ależ ja go nie a nic nie rozumię.

Kursor. Boś nie jest człowiek nauk umiejętności na straży oświaty — jak będziesz przestawał z uczonymi mężami jak ja, to i ty dojdiesz kiedyś do takiej szczytności.

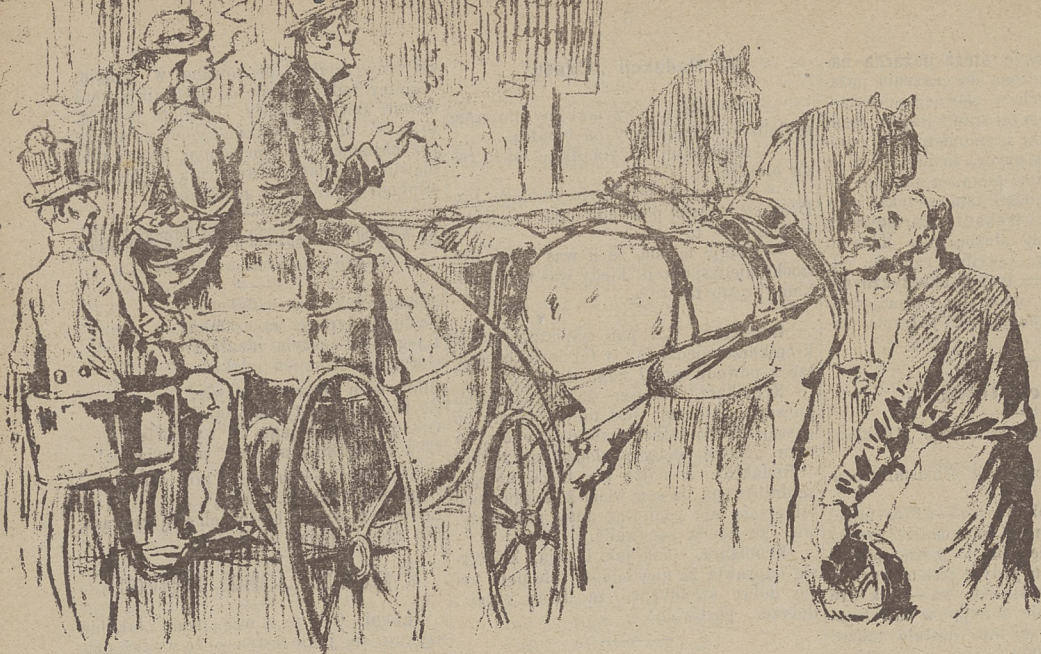
ROZMOWY.

— Jakież maleństwu waszemu dać imię?
— Ano proszę jegomości bele jakie, ino żeby nie długie, coby poręcznie było na niego wołać gdy by byłem pudzie w pole.

— Dlaczego sekretarza pewnej szkoły tutejszej nazywają kataryniarzem?

— Bo kręci dyrekcją jak korbą i tak instrument na swoją nastraja nutę, że wszystko według niej tańczyć musi.

Ilustracje do broszury p. Kieszkowskiego: „Kilkaw o obcasnej sytuacji właścicieli dóbr ziemskich“.

— Te szlachta galy-
cyjska! Te stary szlachty
mit palkes na ich instytu-
cyjes!

— Przyjdno dziś do dworu Abramku, będzie geszeft.
— Güt Jaśnie Wielmożny Panie! (do siebie) Znowu będzie chciol
pieniondzów. Jak tak dalej pójdzie to wkrótce majątków będzie djobel wziął!

— Ny! jo tu jestem co noc w ty resursa i godom, co zieby oni te
pieniądze które tu psiegrzywajom, tylko psies jeden rok skladali do jakiego
banka — to jużby mogli wsistkich galicyjskich bankrutów skure wireperuwać!

Nº 9. Oabito w Lit. A. Pruszyrskiego. w Krakowiu 1880r.

— Hulaj dusza bez kontusza, z tobą tylko wiecznie snić,
Niech szampana nikt nie rusza, jakem szlalcie będę pić!

— Abramie, miej litość, cöz ja teraz pocznę z żoną i dziećmi!
— Ny! jo to panu pierwej godoł, a teraz godom, jedź pon do we Lwowi i pogodoj
ze szlachtom — woni z pana zrobiom jaki dyrektor banku lub innym jakim JWielmożnym.

Kto to jest?

(Zagadki dla Lwowa — bez nagrody).

(Ciąg dalszy).

13.

Ten ministrem mógłby zostać
Spraw wewnętrznych — **nie finansów**.
Jego skromna, lisa postać,
Pragnie grosza — i awansów.

14.

Przecież to nie jego wina,
Że podobny — do Rusina;
Że w operze — jest komiczny,
W operetce — dramatyczny.

15.

To znów śpiewak dawnej daty,
I rubaszny i wosaty.
Wszystkich dawniej maltretował,
Z przyszłością się nie rachował.

16.

W sztuce szukał ideału,
Lecz zarżnięto go bez noża,
Dzisiaj ludzi nie nawidzi,
Kocha suzkę — i piskorza.

17.

Par forse komik — na niedziele,
Mało robi — gada wiele.
Dawniej biedny — teraz pono
Ma przyjaciół całe grono.

18.

Duch moskiewski — krew Semity —
Szuler, błagier znamienity,
Aktor lichy — zresztą słynny,
Że kupuje swe boginie
I sprzedaje, jak wypadnie;
W tem artysta — gra paradnie!
(Dalszy ciąg nastąpi).

NA WYSTAWIE.

— Panie sekretarzu! — dlaczego zabierają ten obraz?
— Bo go nabyto, panie hrabio.
— Kto?
— Mendelsohn z Warszawy — ojciec tego, co był w procesie socjalistów...
— Wiem, wiem, widocznie i papa przesiąkł także zasadami socjalizmu, skoro zabiera obraz, który nie był jego własnością. Na mnie się to nie pokaże — u mnie prawo własności jest rzeczą świętą. Obraz jest własnością malarza, i nikt mi zarzucić nie może, żebym kiedy pokusił się o nabywanie jakiegokolwiek obrazu.

List z tamtego świata.

Panowie!

Miejcie nademną trochę litości! Bardzo cierpię. Czytając „Porządek dzienny zjazdu historycznego imienia Jana Długosza“ dostałem wielkich boleści, tyle w tym porządku porządnym błędów językowych. To okropnie! Jak można nazywać zjazd mający się odbyć, **historycznym** — przedmiotem potępionym będzie dopiero mogła są-

dzić, czy będzie on miał jakie znaczenie w historii. Nadto zaklinam was abyście nie o tych „**desideratach materjałów**“ nie mówili, bo „**materjały**“ jako rzecz nieżywna nie mogą mieć żadnych pragnień, życzeń — zaś „**desiderata**“ da się łatwo zastąpić polskim wyrazem. Zauważcie pod tym względem do moich prac, które zostawiłem na waszym świecie.

Napiszcie także do księdza Załęckiego w imieniu mojem te słowa: „Czcigodny kapłanie! Ośmielam się zwrócić pokorną uwagę z powodu uwag Księdza Dobrodzieja w „Czasie“ nad złą polszczyzną ks. Likowskiego w dziełku: „Dzieje kościoła unickiego“, że kalkiem co innego znaczy gdy się pisze: **ze względu** a co innego **z uwzględnieniem**. Bliższe szczegóły w gramatyce Małeckiego.

Fryderyk Skobel.

Po występach p. Szymanowskiego.

Artysta kolega. Idjotyczna ta publiczność, jak Szekspira kocham — idjotyczne idjotyczne. Ja gram im Szekspira, chodzę z Szekspirem pod pachą, noszę kołnierzyki a la Szekspir, zapuściłem łysinę a la Szekspir, śpię na Szekspirze, a oni nie. A tu przyjechał taki Szymanowski, zagrał w takim idjotycznym Sardou i w innych równie idjotycznych kawałkach, i biją mu brawo — robią owacje, kolacje, oracje i inne tym podobne wariacje. To jest jak Szekspira kocham idjotyczne

Literat pozytywny. Wiesz co żonusi — Szymanowski grał dziś literate, co się ze starą babą ożenił dla pieniędzy; ale tak grał powiadał ci, że musiałem się co chwila macać, aby uwierzyć, że to nie ja na scenie jestem.

Za kulami. — Ależ pan grasz Lola tak znakomicie!...

— Mój panie! Jestem hrabia X.

— Ach! najmocniej przepraszam, ale tak zadziwiający podobieństwo: z Szymanowskim!

Djabek. Gdyby ten Szymanowski wpadł przez pomyłkę do piekła za jakim krakowskim **Safandulą** i tam zagrał „**Pomyłkę**“, to jestem pewny, że odbyłaby się zaraz w piekle jaka **Walka kobiet** o niego, lub **Polowanie na zięcia**; a wszyscy **pozytywni** i **nipozytywni** djabli oraz **Lole**, których tam jest więcej, niż bywa ich w krakowskim teatrze, okazałyby mu swoją sympatię daleko wybitniej, niż krakowska publiczność; albowiem na każde przedstawienie takby się tłumnie zgromadzali, jak krakowska publiczność zgromadziła się na beneficj jego, widoecznie pchnięta do teatru przez jakieś **czarodziejskie ręce**.

WYROK WÓJTA.

Słynny odkrywca wykopalisk greckich dr Schlieman zawiadził niedawno w poszukiwaniach swoich o Pilię miasteczko w Kongrosówce i w jednej z wiosek od-

kopał autentyczną Pytję delficką w osobie wójta, który wydał następujący dosłownie tu podany wyrok: „Perślakacja z wydechtunkiem nima trybulacyi, na przeciwko wytyku, no lumentra pod Lumerami w tabuli Lumentracycznej całej Obligerunek Zwyczajnie zle zapisoł, no nie było konwisorza a Liżinier nie wiedziół o styczności z przytykami“. (Jest to piśmienna autentyczna odpowiedź na podanie, w którym chłop uskarżał się, że w skutek błędnego pomiaru niesłusznie został przeciężony podatkami).

Chłop niezrozumiały nie z tego wyroku wywnioskował, że wójt nie kazał mu nie płacić — i podjękowałwszy za „sprawiedliwość“ nie chciał nadal ani słyszeć o jakimkolwiek płaceniu podatków. Następstw domyślił się każdy, kto tylko zna metodę władz wykonawczych w caciacie.

Odkrycia i wynalazki.

Gospodarz plantacyj zaopatrzył stróżów plantacyjnych w **nożyce owczarskie**, z czego wynika wniosek, że uściwili w gronie komitetu plantacyjnego **wynaleźć** kilka sztuk, które przy zbliżającej się strzyżby baranów ostrzyżd będzie potrzeba.

Jeden z filologów **odkrył**, że w lingwistyce **Gu = o**, **b = p**, a końcówka **nowicz** jest tak samo dobra, jak końcówka **szek**. Odkryciu temu musi być weale nie rad jeden z księgarzy lwowskich, wynika bowiem z tego, że **Gubrynowicz = opryszek**. Ubolewamy nad tem przykrem dla pana Gubrynowicza odkryciem, ale niestety inni uczeni, np. p. A. D. Bartoszewicz w świeżo wydanej broszurze doszli inną drogą do tego samego wniosku, co prawdziwość twierdzenia w wysokim stopniu potwierdza.

W pewnym klasztorze **wynaleziono** nowy sposób praktykowania chrześcijańskiego miłosierdzia i chodzenia **ścieżkami** Chrystusa. Obszerniejsza wiadomość o tém poetycznym odkryciu podaną będzie **wierszem** w następnym numerze. (C. d. n.)

TELEGRAMY.

Petersburg. **Goniec urzędowy** oświadcza, że wszelkie wieści o zamiarze **ugody** z polakami są fałszywe. Godzić się o cokolwiek np. o chustkę od nosa, może tylko ten kto ma zamiar ją **kupić**, wiadomo zaś, że nabywanie chustek i innę własności drogą kupna nie jest bynajmniej **narodową chorobą** moskali. Z tego powodu wszelkie wieści o ugodzie, jak powiada **Goniec urzędowy** są pozbawione wszelkiej przyrodzonej podstawy.

Londyn. Gładstone zapewnił hr. Karolyi, że nasyćwszy chwilowo swój apetyt osiągnięciem steru rządów nie zamierza zaraz przystąpić do zjedzenia Austrii. Hr. Karolyi odparł, że najbardziej z tego zadowolonym być powinien dentysta p. Gładstone, gdyż nie będzie tak prędko potrzebował reperować mu zębów.

PREZES RADY NADZORCZEJ TOW. WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE

zawiadamia Członków Towarzystwa prawo głosowania mających w myśl §. 84 statutu, że

dziewiętnaste ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE OGÓLNE

zbiere się

w dniu 29 maja 1880

t. j. w sobotę o godzinie 10 przed południem w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na Kleparzu pod l. k. 124 Dz. IV. na drugiem piętrze.

Stosownie do §. 84. statutu Zgromadzenie ogólne odbyć się powinno w pierwszy poniedziałek m. Czerwca. Przyspieszenie terminu Zgromadzenia ogólnego raczą Szanowni Członkowie tem usprawiedliwić, że pierwszy poniedziałek czerwca przypada dnia 7 czerwca, przeto w porze zbyt spóźnionej.

Przedmioty mające przyjść pod obrady tego Zgromadzenia są następujące:

Sprawy ogólne Towarzystwa:

1. Odczytanie protokołu posiedzeń zgromadzenia ogólnego z dnia 29 maja 1879 r.

2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z jej czynności dokonanych w ubiegłym roku dziewiętnastym od istnienia Towarzystwa.

Dział ubezpieczeń od ognia:

3. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności w upłynionym roku dziewiętnastym.

4. Sprawozdanie komisji rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcję za ten rok rachunków i wnioski Rady

Nadzorczej:

a) co do udzielenia absolutorium Dyrekcji w dziale ogniowym;

b) co do użycia przewyżki w dochodach w dziale ogniowym.

Dział ubezpieczeń od gradu:

5. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności w roku szesnastym w roku 1879.

6. Sprawozdanie komisji rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcję za ten rok rachunków i wnioski Rady

Nadzorczej:

a) co do udzielenia Dyrekcji absolutorium w dziale gradowym;

b) co do pokrycia niedoboru w dziale gradowym.

Dział ubezpieczeń na życie:

7. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności w tym dziale w roku dziesiątym t. j. w roku 1879 dokonanych.

8. Sprawozdanie komisji rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcję za rok 1879 rachunków i wnioski

Rady Nadzorczej:

a) co do udzielenia Dyrekcji absolutorium w dziale życiowym;

b) co do użycia przewyżki bilansem za rok 1879 wykazanej.

Wybory:

9. Jednego członka Rady Nadzorczej z kadencji Iszej, którego wybór stosownie do §. 85 statutu ma być dokonany przez Zgromadzenie ogólne.

Po ukończeniu spraw dotyczących Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, odhędzie się
**piąte Zgromadzenie ogólne Członków Towarzystwa wzajemnego kredytu
W KRAKOWIE**

stosownie do §. 8 statutu tegoż Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Dyrekcji z czynności w r. 1879.

2. Sprawozdanie komisji rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcję za ten rok rachunków i wnioski Rady Nadzorczej:

a) co do udzielenia Dyrekcji absolutorium z rachunków za czas od dnia 1 stycznia 1879 po dzień 31 grudnia 1879;

b) decyzja o wynagrodzeniu za pracę członków Rady Nadzorczej w myśl §. 6 ustępu 4 lit. b) i §. 8 lit. f.) statutu;

c) ustanowienie kwoty przeznaczonej na fundusz rezerwowy;

d) oznaczenie dywidendy od udziałów.

Kraków dnia 28 Kwietnia 1880.

Prezes Rady Nadzorczej
Józef br. Baum.

Hipotezy historyczne „Czasu“

na temat:

Gdyby sąd przysięgłych w Krakowie nie był uwolniony socjalistów, to wtedy:

1) Car Aleksander byłby dał niezawodnie konstytucję a nawet autonomię Polsce z namiestnikiem Wielopolskim.
2) Nadwiślańskie okolice byłyby raz na zawsze zabezpieczone od wylewów.
3) Galicja dostalaby jeszcze jednego ministra bez teki na złość panu Dunajewskiemu.

4) Dostatek i urodzaj zapanowały w naszym kraju.

5) Pan Koźmian nie byłby przepadł przy wyborach.

6) Nie byłoby gradów, ulewnych deszczów, kartofle by się rozdziły w obfitości i rzepa także.

7) Nie byłaby na świat wyszła broszura: „Nasze błędy“, z której dowiedzieć się można, że Plutarch był stary — Seneka mądry — Menander przenikliwy — Pitagores sędziwy — Sokrates mówić — Cypero powiedział — Skarga był nasz — a autor broszury wspomniawszy sobie, że Solon mawiał: „żaden głupiec mleczec nie umie“, wyrecytował siedem zastrug „Czasu“, które ten „Czas“ położył przez czas żywota swego i wiele innych rzeczy, które jego są!

8) Lotuś byłby kształtniejszym na ciele a zdrowszym na umyśle.

9) Groszek byłby zieleniejszy w maju a ofiara teatralnej miłości nie zabijałaby się w marcu.

10) Zagranica byłaby z większym respektem wyrażała się o Stańczykach a Gładost nie byłby był.

11) Teatr byłaby wypełniony zawsze po brzegi.

12) Rudawa nie śmierdziałaby rądem K. pod nosem — ani kronikarz niedzielny w nrze 89. „Czasu“ nie zasmrodziłby powietrza wzywem obrzydliwości swojej

13) Kajzerki byłyby większe.

14) W socjalistycznej drukarni p. Koziańskiego nie zaczęłyby wychodzić konserwatywny dziennik — i słońce ładniejszy świeciło.

15) Bismark byłby się z papieżem pogodził a Gorczaków z Wierą Zasulicz ożenił.

16) Pan Świerż nie byłby wynalazł pokrewnego związku między „Towarzystwem tatrzańskim“ a „okolicą górską“ w obrazie Siemiradzkiego: „Taniec wśród mieczów.“

17) Nie byłoby w Krakowie tyłu przestępców dziewiątego przykazania

18) Pan Herteux jako pierwszy socjalista krakowski nie miałby widoku na prezydenta, ani by go p. Wentzl nie zrobił fabrykantem.

19) Nie wybranoby we Lwowie posłem p. Romanowicza a w Krakowie dzieci biednych katolików nie robionoby potajemnie wzywaciami świętojskiej wiary za pomocą rubelionów.

20. Loris-Melikow przysłałby naczelnemu redaktorowi „Czasu“ order zasługi za ów „dowód odwagi cywilnej“, który autor „Naszych błędów“ nazywa piątą zastrugą „Czasu.“

Słowem nieobliczone korzyści byłyby spływały na nasz kraj, ale nas to ominęło, ponieważ sędziowie przysięgli uwolnili socjalistów! Biada! Biada!

ZESTAWIENIE.

Dawniej gdy student nie miał w dyplomie wiary, Miast na wszechnicę, polaził w mandatory; Bo to był urząd co dawał kubany, Przed którym respekt miały chłopcy, pany.

Taki mandatar z cyrkulu befele
Chociaż w niemieczyj był biegly jak ciele,
Spełniał natychmiast — a jak, fakt przedstawię,
Lecz wprzód odsylacz przeżyjcie laskawie. 1)

Raz jadę w nocy — sanna wymieniona —
Więc wkrótce w sankach zasnęłam i kwita.
Nagle się budzę, czuję że nos w śniegu...
Patrzę, chłop jakiś wstrzymał konie w biegu.

Furman klnie w rowie — mnie w zębach coś

A chłop ramiona wyciąga i wrzeszczy
Trzęsąc się z zimna: „Tut do Muzyreba!
Tut do Berezyn! a wam gde potrzeba?“

Był to wartownik! Pytam: co to znaczy?
„Niech mi jegomość (chłop odrzekł) wybaczysz —
„My cilyj tyżden stoim — cyrkul kazau“ —
Były to panie: **Żywe drogokazy.**

Mandatarjusz przechołował strasznie!
Dziś klnę, gdy wspomnę: niech cię piorun trzasnie!
Choć wina jego zjadł tylko wynika,
Że był służbistą i **nie znał języka!**

U nas wybore do swych kandydatów,
Żądnych gorąco poselskich mandatów,
Czy to do sejmku, czy wieńdiejskiej Rady,
Tylko **o czystej** używają swady.

A zawsze uczą te narodu gwiazdy,
Jak się tam godnie trzeba im zachować,
By kraj skorzystał — zatem poseł każdy
Z wolą narodu winien się rachować.

A jak w wieńdiejskiej Radzie dziś się dzieje?
Ot, jedni drugich obrzucają biotem,
Z czego reakcji czereda się śmieje,
Bo przez ich klótnię jest w większości potem!

Któż bardziej winien? czy nasi posłowie,
Czy mandatar za **drogokazem** sztuczka?
Niechaj odpowiedź dadzą nam panowie:
Juliusz **Czerkawski** i kanonik **Ruczka!**

Rura.

1) Zahl ...
An Herrn Mandatar X. X
in N...

Es wird Ihnen hiemit unter peinlicher Geldstrafe aufgetragen auf allen in Ihrem Dominium befindlichen Kreuzwegen binnen höchstens 8 Tagen solide Wegweiser, welche jedermann den Weg, genau angeben, aufzustellen vom k. k. Kreis-Amte in B...
m. p.
Kreishauptmann.

Czyje na wierzchu?

W przesyłnym numerze potępiłszy lwowskiego **Ekonomistę** za napaść na tutejsze Towarzystwo Zaliczkowe i pokazuje się, że mieliśmy słuszność. **Ekonomista**, który twierdził, że Towarzystwo nie ogłasza swego bilansu, teraz z pokorą wyznac jest zmuszony, że bilans otrzymał, i to w języku niemieckim! Okazuje się zatem, że Towarzystwo ogłosiło bilans, i to nie w jednym, ale w rozmaitych językach.

Z naszej strony winniśmy dodać, że Towarzystwo nie poprzestało na tem. Uprosiło ono do ułożenia bilansu swego dyrektora **in partibus**, p. **Stella-Marine**, żeby jako członek i urzędnik arcybractwa **miłosierdzia**, przejął się **miłosierdziem** i takie ułożył cyfry, ażeby one nie przyprowadziły do rozpaczki szczerpłej garstki pozostałych członków Towarzystwa. Wyznać musimy, że p. **Stella-Marina** bardzo miłościwie spełnił ten czyn **miłosierdy**; dotychczas bowiem w rubryce samobójstw nie znajdujemy obok nazwisk dodatku: „Członek Towarzystwa Zaliczkowego.“

Podśluchane.

— Czytales przedostatnią kronikę niedzielną w **Czasie**?

— Przepraszam cię, mój drogi... ale widzisz u nas w mieście niema co robić... taka była niepogoda... jakies licha mnie skusiło i przeczytałem.

— No i cóż?

— Przyszam ci się, że on tam trochę słusznie do was pije...

— W jaki sposób?

— Gniewa się na nas, że nie powiedzieć nie umiecie, żeby nie wspomnieć o **Czasie**.

— To mu się bardzo dziwię, że taki nietaktowny!... Dotychczas tylko zdrajcy, szpiegowie, kontrabandziści, fałszerze monety, praktykanci różnego koziaństwa, leśnictwa i t. p. figlów gniewali się o reklamę! Gdzież sens, proszę cię, wprzasz się gwałtem do podobnej kompanji?...

ŚWIADECTWO.

Po ścisłym zbadaniu nadesłanych nam 4 broszur w celu orzeczenia ażali ich autorowie są przy zdrowych zmysłach oświadczamy że:

1) „**Kandydatura p. Koźmiana i wybór ks. Gołdy**“ ma w treści swojej charakterystyczne znamiona „**obędu opilczego**“ (delirium tremens). Choroba jest wyleczalna, byle dotknięty jej przypadłościom zażywał w miernych dawkach a regularnie odwar z grubszej brzeziny.

2) „**Choroba wieku**“ zawiera wszelkie symptomy cierpienia zwanego **szatem** „**mania furibunda**“ (Autor gorący katolik,

wyzywa braci do walki na noże. Z choroby tej dałoby się wyleczyć, jeżeliby nie była chorobą wieku autora, gdyż w razie takim przechodzi ona później w „obłąd moralny“ (moral insanity) i staje się nie wyleczalna.

3) „**Nasze błędy**“. Wywiady z kartek pierwszych przemawiają za „**ogłupieniem pierwotnym**“ (idiotismus primarius). Choroba rzadka i niewyleczalna. Od st. 17 w której autor robi sam siebie bydlęciem aż do st. 23, znajduje się pełno cytat, trafnie malujących jego stan umysłowy, co znowu świadczyło, że choroba przyjęła cechę „**ogłupienia następczego**“ (idiotismus secundarius). Treść zawarta na str. 25, 26, 27, 29, stanowczo jednak przemawia za „**obłąkaniem z przywidzeniami i objawami strachu**“ (Verrücktheit mit Hallucinationen). W każdym razie cho-

roba jest niewyleczalna — chory kwalifikuje się tylko do Kulparkowa.

4) „**Rzut oka na politykę austriacko-polską**“. Treść niniejszej broszury jest wycięciem mózgu cierpiącego na „**wybitne zbrocenia umysłowe**“ znane pod nazwą obłądnu prześladowczego (Verfolgungswahn) który jak wywiady okazują rozwija się najczęściej na tle „**zadumy**“ (melancholia) i grozi przejściem w „**zupełne ogłupienie z porażeniami**“. Nie podlega najmniejszej wątpliwości, że jakies niespodziewane wstrząśnienia organiczne sprawiły wielkie spustoszenie i wyrodziły w zblakłym umyśle autora rodzaj szału nazwanego „**Maniją wielkości**“ (Größenwahn). Chory chce się widocznie czemś odznaczyć, upamiętnić — a utraciwszy zdolność odróżniania cnoty od występku, popełnia czyn upadający w przekonaniu, że jest

on czynem bohaterskim. Szewc z Efezu popadł w tę chorobę, ale w daleko mniejszym stopniu od autora omawianej broszury. Tamten spał tylko świątynie jedną, ten w perzynie obrócił, gdyby mógł, wszystkie duchowe świętości własnego narodu!

Prof. Blumenstok — Dr. Neisser.
Rzeczoznawcy.

Publiczne podziękowanie.

Za publikowanie naszego programu gratis składamy niniejszem redakcji „Czasu“ serdeczne podziękowanie.

Socjaliści.

PODAĆ RĘKĘ SZCZĘŚCIU! 400,000 Marek

jako główną wygraną w pomysłnym razie, poręczonej **najwyższemu wielkiemu rozlosowaniu pieniędzy**, które przez **W. Rząd** poręczoną zostało. Ułożenie nowego planu jest nader korzystnym a zasadza się na tem, że w ciągu niewiele miesięcy a to w 7 ciągnięciach **45,200** trafnych, wygranami być muszą. Główna wygrana wynosi **400,000** Marek, szczegółowo zaś:

1 wygr. po Mr. 250,000	1 wygr. po Mr. 12,000
1 wygr. po Mr. 150,000	24 wygr. po Mr. 10,000
1 wygr. po Mr. 100,000	4 wygr. po Mr. 8,000
1 wygr. po Mr. 60,000	52 wygr. po Mr. 5,000
1 wygr. po Mr. 50,000	68 wygr. po Mr. 3,000
2 wygr. po Mr. 40,000	214 wygr. po Mr. 2,000
2 wygr. po Mr. 30,000	531 wygr. po Mr. 1,000
5 wygr. po Mr. 25,000	673 wygr. po Mr. 500
2 wygr. po Mr. 20,000	950 wygr. po Mr. 300
12 wygr. po Mr. 15,000	25,150 wygr. po Mr. 138
etc., etc., etc.	

Ciągnięcia wygranych odbywają się w terminach planem urzędowo oznaczonych.

Na najbliższe pierwsze ciągnięcie tej wielkiej przez rząd poręczonej loterii, kosztuje:

- 1 cały oryginalny los tylko Marek 6 czyli 3 1/2 Guldena a. w.
- 1 połowa oryginalnego losu tylko Mr. 3 „ 1 3/4 „
- 1 ćwiartka „ „ „ 1 1/2 „ 90 centów austr. w.

Wszelkie zamówienia przy nadesłaniu należności nawet i za za liczką pocztową zostają bezwzględnie uskuteczniając tak, że każdy żądający otrzyma oryginalny los zaopatrzony herbem państwowym.

Przy losach dołączone bywają plany a po każdym ciągnięciu przesyłamy naszym interesantom urzędową listę ciągnięcia.

Wyplata wygranych pod gwarancją państwową, natychmiast nastąpi albo bezpośrednio, albo na żądanie przez domy bankowe we wszystkich miastach Austrii z którymi w stosunkach pozostajemy.

Naszej kolekturze prawie zawsze sprzyjało szczęście, gdyż pomiędzy znacznymi wygranami, które miała, bardzo często cieszyła się głównymi wygranami, jakoto: **250,000, 225,000, 150,000, 80,000, 60,000, 40,000** itd. Przedsiębiorstwo tedy na rzetelnej podstawie oparte, każe nam się domyślać, że znajdzie wszędzie żywy współudział, na który licząc, prosimy o nadesłanie zamówień najdalej przed **31 maja b. r.**

KAUFMANN & SIMON,

Interes bankowy i wekslowy w Hamburgu,

kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju obligacji państwowych akcyj kolejowych i losów pożyczkowych.

P. S. Równocześnie składamy podziękę za to ogólne zaufanie, któreśmy dotąd posiadali, zapraszając zaś niniejszem do wzięcia udziału w powyższem losowaniu, oświadczamy, że i nadal starać się będziemy o dotychczasowe zadowolenie szanownych Interesantów.

K. & S.

Zakład Wodoleczniczy i Żentyczny w Jaworzu

u podnóża Beskidów 3/4 mili od stacyi północ. *Bielsko* oddalony.
Rozpoczęcie sezonu dnia 15 Maja.

Kuracja zimną wodą i elektrycznością, żętyca, mleko, kąpiele z igliwia, przesielny park, dobra restauracja, czytelnia, kursal, stała muzyka, stacja pocztowa i telegraficzna.

Blizszych wyjaśnień udziela chętnie Zarząd dóbr hr. *Saint-Genois* i naczelny lekarz Zakładu **Dr. M. Kaufman.**

A. BIASION w KRAKOWIE

optyk Kliniki Okulistycznej e. k. Uniwers. Jagiellońskiego,
Magazyn założony w roku 1801.

Skład i wyrób instrumentów optycznych, fizycznych i matematycznych.

Wszelkie narzędzia chirurgiczne z rogu i kauczuku

Największy skład reiszeigów szwajcarskich i francuskich.

Wszelkie reperacje uskuteczniają się natychmiast.

PRZYBORY RÓŻNE: do PISANIA, RYSOWANIA I MALOWANIA.

Największy wybór fotografi krajowych i zagranicznych,

wizytowych, gabinetowych i do stereoskopów. Skład papierów listowych,

francuskich i angielskich z najnowszemi i najgustowniejszemi mo nogramami

oblong. Karty wizytowe litografowane i drukowane. Ceny niskie.

Zamówienia odwrotną pocztą.

BAZAR MEBLOWY

w Krakowie, Hotel Saski, ulica św. Jana

poleca względem P. T. Publiczności

NAJWIĘKSZY WYBÓR MEBLI

Magazyn obuwia damskiego

istniejący od lat 13 przy ul. Floryańskiej l. 330,

zaopatrzony został w najwykwintniejszy towar według najnowszego fasonu z towarów zagranicznych jakoteż i krajowych. Wszelkie zamówienia w większej lub mniejszej ilości natychmiast uskutecznione zostaną

Co się tyczy ceny, to daleko niższa niż gdzieindziej, a nawet zagranicznych i z Wiednia sprowadzanych — a za **dobry i trwały** materiał ręczy długoletnia firma.

Zaszczęcony na Wystawie światowej w Wiedniu dyplomem w **Krakowie** i **Białej** medalami, ośmielam się polecić łaskawym względem Pań tak magazyn jako i moją pracownię obuwia.

Stanisław Kozłowski.

K. NÜSSENFELD w Krakowie, ul. Grodzka L. 143, naprzeciw Wgo Suskiego, poleca handel towarów białawatnych jakoto: Groszarni czarne francuskie, akamity lońskie, tybety i kaszmiry ezere i kolorowe, franki, drelichy, obicia meblowe, wielki wybór płócien, bielizna stolowa, pędy mekkie, koldry wełniane i watawo

po cenach bardzo przystępnych.

Papier à Cigarettes
LE HOUBLON
Fabrication Française

MARQUE DE FABRIQUE
C. C.

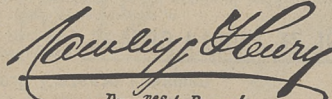

MARQUE DE FABRIQUE
C. C.

Pour éviter la contrefaçon suscitée par le succès sans précédent de notre Papier, exiger que chaque feuille porte le mot **LE HOUBLON**, et que chaque boîte soit revêtue de cette étiquette avec notre signature.

Le Papier **LE HOUBLON** se trouve chez tous les marchands et négociants en cigares et cigarettes.

CAWLEY & HENRY
à PARIS
seuls fabricants

Prop. 7es du Brevet.

Edward Filipowicz, jubiler
w Krakowie, ulica Grodzka Nr. 88.

Magazyn wyrobów jubilerskich ze złota, srebra i drogich kamieni w najmodniejszym guście.

Wykonuje wszelkie obstalunki punktualnie i po umiarkowanych cenach.

W. Jachimowicz, malarz dekoracyjny
w Krakowie, ulica Wielopole Nr. 88,
podejmuje się malowania kościołów, pałaców i t. p.
wykonuje wszelkie DEKORACYE, FIRMY i WYSTAWY,
złocenia, bronzowania,
układanie mebli, naśladowanie drzewo i marmur.

H. KRETSCHMER
róg Rynku i ulicy Szewskiej, w domu hr. H. Wodzickiego,
HANDEL TOWARÓW KORZENNYCH,
Skład *herbaty* i wszelkich *towarów kolonialnych*, po nade umiarkowanych cenach. Zarazem poleca Wiel. Duchowienstwu i klasztorom wielki wybór *obrazków świętych i medalików, koronek różańców parzytkich, bibutki i liście do kwiatków*, oraz
SKŁAD PAPIERU.

SKŁAD TOWARÓW
tokarskich i galanteryjnych
pod firmą:
JAN BAJER
przy ulicy Grodzkiej pod 1. 89.
wielki wybór cygarnek i fajek piankowych, cybuchów wiśniowych i ja minowych, łasek i spinek z kości stonowej, kul bilardowych i do kregli.
Przyjmuje wszelkie reperacje tokarskie. **AJENCIA DJABŁA.**

Adam Lipczyński
MAGAZYN UBIORÓW MĘZKICH
w Krakowie Rynek gł. róg ul. ś. Anny i Wiślniej, 1. 191.
Utrzymuje ciągle zapas **gotowych ubiorów** na każdą porę roku. Przyjmuje wszelkie obstalunki i takowe **podług najświeższych żurnali** i w najkrótszym czasie skutecznia.

Zygmunt WASILKOWSKI
AGENT
warszawskiego przedsiębiorstwa asfaltowego,
asfalturę:
KOŚCIOŁY, HALLE,
browary,
kregielnie, podwozia,
chłodniki,
sienie, kuchnie,
stajnie, piwnice,
warsztaty od wilgoci w murach
i t. p. roboty — najpięszniejsze —
ni asfaltami:
LIMMEROWSKIM
lub **WŁOSKIM.**
Kraków, Zwierzyniecka 36

PILEPSIE (wielką chorobę)
jakoteż wszelkie **choroby nerwów** leczy listownie specjalista **Dr. Killisch** in Dresden (Neustadt).
Dotychczas przeszło 11,000 przypadków chorobowych leczono.

HANDEL pod **PALMĄ**
ANTONIEGO HAWELKI
w Krakowie rynek główny l. 41,

Skład główny piwa **piżmieskiego** z browaru niemieckiego.
poleca: wszelkie *towary korzenne*. *Wina* węgierskie, austriackie, francuskie, burgundskie, reńskie, hiszpańskie. *Rumy i araki*. *Likiery* holenderskie, francuskie i krajowe. *Porter i Pivo* angielskie. *Herbaty* rosyjska i lodyńska. *Czokolade* w różnych gatunkach. *Owoce* południowe świeże, suszone i smażone w cukrze. *Katafory* algierskie. *Kompoty* włoskie. *Sucharki* angielskie i presburskie, oraz wszelkiego rodzaju *Bakalie*. *We dliny* westfalskie i wszelkie inne. *Paszety* strasburskie. *Ostrzygi* ostendzkie. *Kawior* astrachański w każdej porze roku. *Ryby* w puszkach w oliwie, marynowane i wędzone. Różne *konserwy, sosy, musztardy*: francuska, angielska i kremaska; oraz wszelkie przyprawy do potraw. *Ekstrakt* Liebiga. *Bulion* w wybranym gatunku. *Sery* wszelkiego rodzaju. *Oliwę* niecjską i prowancką itd. Zamówienia przyjmuję się na: *dziczyznę i ryby świeże*.

Skład **świeżych wód mineralnych** krajowych i zagranicznych.

TANNINGENE.
Najnowszy nie zawierający ołowiu, nieszkodliwy środek do farbowania siwych, białych i rudych włosów, bródy i brwi, które najprostszym sposobem po jednorazowym użyciu, niezawodnie nabývają pięknej polyskującej barwy naturalnej błę, brunatnej lub czarnej, którą miały przed oswieceniem i której ani mycie mydłem ani kąpiel parowa nie usuwa. Cena **2 zlr. 50 cent.**

Dra **LANDAUERA AROMATYCZNY BALSAM DO WŁOSÓW**,
gwarantowany, niezawodny środek zapobieżenia wypadaniu włosów i oczyszczenia ich po dwurazowym użyciu. Cena **1 zlr.**

Piegi, żółte plamy z chorób wątroby, węgry, zajądy, czerwoność twarzy
opalenie od słońca i wszelkie niewłaściwości cery usuwa radykalnie przez absorbując zbierających się materji

Dra **Tobias Eau miraculeuse antépélique**
W ciągu jednej nocy skóra odzyskuje miękkość, białość i delikatność. Cena **1 zlr. 50 cent.**

Oryginalne wschodnie mleko Różane
KAROLA RUSSA,
przywraca skórze natychmiast, nie zaś dopiero po długim użyciu **delikatną, ośniewającą białość i świeżość młodzieńczą**, czego żadnym innym środkiem osiągnąć nie podobna, usuwa również zmarszczki, wszelkie żółte i brunatne plamy, i może służyć zarówno do wszelkich części ciała. Cena **1 zlr.**

Wszystkie tu wymienione **wyroby specjalne** są sumiennie zbadane, gwarantowane jako nieszkodliwe i jedynie otrzymane być mogą pod adresem:
Carl Russ' Nachfolger, Wien I., Wallfischgasse 3.
SKŁAD w Krakowie w aptece Redyka, we Lwowie w aptece Ruckera oraz u innych znakomitszych aptekarzy.

FRANCISZKA JÓZEFA ŹRÓDŁO GORZKIE

Uznana za naj-
silniejszą z wód
mineralnych
Buda-Pesztu.

Prof. Dr. Biesiadcki, Protomedyk i kraj. referent sanitary w Lwowie: „Woda gorzka Franciszka Józefa działa już w małych dawkach jako pewny rozwalniający środek nie sprawiający bólu, nie tracący przy dłuższym użyciu skuteczności i nieprzeszkadzający trawieniu“.
3 Listopada 1879.

Dr. Głowacki, Dyrektor szpitala we Lwowie: „Według skutków otrzymanych na oddziałach pow. szpitala, potwierdzam zgodnie z prawdą, iż woda gorzka Franciszka Józefa zasługuje na szczególnie uwzględnienie jako pewny, łagodnie działający środek przeczyszczający“.
— 12 Listopada 1879.

Prof. Dr. Madurowicz w Krakowie: „W cierpieniach położeń i gin. sprawia zawsze już w małych dawkach szybko i nieboleśnie zamierzony skutek“.
— 5 Listopada 1879.

Dr. J. Warschauer, prezes Towarzystwa lekarskiego w Krakowie: „Woda gorzka Franciszka Józefa w umiarkowanych dawkach okazała się bardzo skutecznym środkiem rozwalniającym w najrozmaitszych chorobach i mogę ją jak najślisiej zalecić“.
— 2 Marca 1880.

C. kr. Pow. Szpital w Wiedniu V. oddział Prof. Dr. Draschego: „W niezłych żółtaczki i jelit, nawykowem zaparciu stołca, braku apetytu, nawałach krwi, krwawicach, cierpieniach wątroby i chorobach kobiecych uzyskano wyborne wyniki“.
— Wiedeń 1878

Ostrzeżenie przed nieprawdziwą, zieleni i etykietami opatrzoną wodą gorzką Franciszka Józefa.

Dostać można w KRAKOWIE u J. Wentzla, w aptekach J. Trzczyńskiego, K. Wiszniewskiego, Stockmara, E. Radlera i w składach Antoniego Hawelki, Jana Janigi, W. Goldwassera i Stanisława Feintucha. Pisma o źródłach itd. darmo rozsyła na żądanie Dyrektora w Buda-Pesztzie.

NAJLEPSZA

Woda kolońska jest Nr. 4711.

Prawdziwa jedynie u **Wilhelma Fenza** w Krakowie vis à-vis kościółka św. Wojciecha

FRANZ MARIA FARINA
w Kolonii Nr. 4711.

Przyrządy grające

które 4 — 200 utworów grają; z expressią lub bez, z mandoliną, bębniem, dzwonekami, kastanietami, głosami niebiańskimi, z grafiarą etc.

Tabakierki

grające 2 — 16 sztuk; dalej neserki, podstawki do cygar, domki szwajcarskie, albumy na fotografie, ekrytuarki, kasetki na rękawiczki, przyeiski do papierów, wazony do kwiatów, pudełka na cygara, tabakierki, stoliki, flaszki, szklanki do piwa, portmonetki, stolki, etc. wszystko z muzyką. Wszelkie nowości w tym rodzaju poleca

J. H. HELLER, Bern.

Wszelkie takie maszyny do grania, nie opatrzone mojem nazwiskiem, nie są mego wyrobu, dlatego też zalecam każdemu sprowadzanie wprost odemnie. Ilustrowane cenniki nadśyłam franko.

Mattoni & Co. w Franzensbadzie

c. k. nadworní dostawcy,

właściciele warzelní soli z mineralnego błota, kopalni Okry oraz obszaru mineralno-błotnego i źródłowego w Soos pod Franzensbadem, posiadającego niezrównane pod względem dzielności najbogatsze w składniki mineralne błoto i źródła żelazne, polecają:

BŁOTO ŻELAZNO-MINERALNE do kąpielí, oraz wprost z tegoż błota otrzymywane:

ŁUG BŁOTNY ŻEL.-MINER. (płynny ekstrakt błota) we flaszkach po 2 kil. na kąpiel.

SÓL BŁOTNĄ ŻEL.-MIN. (suchy ekstrakt błota) w sakszynkach po 1, 3, 6 i 10 kil. (1 kil. na kąpiel).

(Dwa ostatnie produkta zupełnie zastępują błoto żelazno-mineralne w domowym użyciu).

SÓL ZE ŹRÓDŁA CESARS. doskonały środek czyszczący, otrzymywany przez wyparowanie

Cenniki i broszury gratis.

Własne składy w Wiedniu: Maximilianstrasse 5, Tuchlauben 14, w Buda-Pesztzie: Diamabadgebäude.

Tylko za 4 zlr. w. a.

Skład wiedeńskich towarów z przyborami!

Wszystko to razem kosztuje tylko 4 zlr.!!!

1 wspaniały zegar wachlarzowy do-brze idący,	1 wspaniała cukierniczka do zamknięcia z drzewa,
2 wspan. obrazy olejno-drukowe w ramach snycejskiej roboty,	1 naczyńie na kwiaty,
1 romans interesujący dramatyczny,	3 szlifowane szklanki,
12 łyżek nigdy nie czerniejących,	1 kalendarz na rok 1880,
1 wspaniała lampa stojąca,	1 chińska herbatniczka z herbatą,
2 przesłizne chińskie wazy,	12 sztuk najlepszego toaletowego żółtowego mydła,
1 bar. ładne lustro w złoc. ramach,	1 tutek lka praw. wody kolońskiej,
6 cienkich chustek lnianych,	1 sztuka pasty do zębów Pfeffermanna.
2 bardzo piękne figury artystycz.,	

Wszystko to razem kosztuje tylko 4 zlr.!!!

Kto zatem chce mieć ten magazyn niech się zgłosi
Wiedeń, 16 Praterstrasse 16, Wiedeń,
„pod wielką wyprzedażą“.

Można także pocztą przesyłać, ale skrzynka kosztuje 55 ct.

H. HERZ główny Rynek Nr 52. Poleca swój główny skład: Tiulów, koronek, firanek, z pończoch, materji, aksamitów czarnych i kolorowych. Płótna, sztyrtingi, wszelka bielizna gotowa. Na każdą porę roku wybór kapeluszy damskich, kwiatów, piór i wszelkich przyborów dla krawieczyzny i podniarstwa potrzebnych. — Parasole i parafelki po cenach fabrycznych.

60c Marek zapłacę każdemu kto przy używaniu **wody do ust**

i zębów dra **HARTUNGA**, dostał jeszcze kiedy bólu zębów lub gdyby mu znuć było z ust. Jeden flakon tej wody „**Dr. Hartung's Mund und Zahnwasser**“ wraz z opakowaniem i opisem używania, kosztuje 1 markę albo 60 c. (4 flakony 1 zlr. 80 c.)

Wyłączny skład u **C. M. Schuhmacher Steglitz bei Berlin.**

Można także pocztą przesyłać, ale skrzynka kosztuje 55 ct. Wiedeń, Grätz w Wiedniu został zniesiony.